

St. Bededag 2021

Kl. 9.30 i Vestenskov kirke og kl. 11.00 i Gloslunde kirke, begge med nadver (på bakke præst går rundt med)

Salmer:

736 Den mørke nat forgangen er

368 Vintræ og grene

474 Jesus Krist, du gav mig livet

721 Frydeligt med jubelkor

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: I de dage træder Johannes Døber frem og prædiker i Judæas ørken: »Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!« Det er ham, der er talt om ved profeten Esajas, der siger: »Der er en, der råber i ørkenen: Ban Herrens vej, gør hans stier jævne!« Johannes bar klæder af kamelhår og havde et læderbælte om livet, og hans føde var græshopper og vildhonning. Da drog Jerusalem og hele Judæa og hele Jordanegnen ud til ham, og de blev døbt af ham i Jordanfloden, idet de bekendte deres synder. Men da han så, at mange af farisæerne og saddukæerne kom for at blive døbt af ham, sagde han til dem: »Øgleyngel, hvem har bildt jer ind, at I kan flygte fra den kommende vrede? Så bær da den frugt, som omvendelsen kræver, og tro ikke, at I kan sige ved jer selv: Vi har Abraham til fader. For jeg siger jer: Gud kan opvække børn til Abraham af stenene dér. Øksen ligger allerede ved træernes rod, og hvert træ, som ikke bærer god frugt, hugges om og kastes i ilden.«

[Matthæusevangeliet 3,1-10](#)

Prædikant: Henrik Gade Jensen

Det er aldrig mig forundt at blive omvendt.

Kristendommen har altid været med mig, først som børnelærdom, bibelhistorie, senere som konfirmationsforberedelse, og igen senere i livet som voksen med mere overskud og livserfaring.

Jeg kan ikke gå tilbage og pege på en bestemt begivenhed eller et tidspunkt og sige: dér fik jeg troen, da mødte jeg Jesus, dér blev jeg klar over, at jeg er kristen.

Det har været en proces uden huller eller knæk. Måske mere en stadig bevidstgørelse eller uddybning af, hvad der betød noget for mig.

I tidligere tider, i pietismens tid og senere hos Indre Mission var omvendelsen en begivenhed, som man kunne sætte tid og sted på. Den dag de mødte Jesus. Det blev til en slags genfødsel af personligheden. Og mange i Indre Mission, har jeg ladet mig fortælle, har haft det svært, fordi de ikke rigtig fik den oplevelse, men bare var gode og tillidsfulde kristne fra barn af. Som jeg selv.

X

I dag er omvendelsen måske mere en ideologisk sag. Hvornår bliver man klar over, hvor man står i ideernes supermarked?

Dér kan jeg sætte næsten tid og sted på. I hvert fald flere oplevelser og begivenheder, hvor jeg kom til klarhed.

Den engelske forfatter George Orwell har også beskrevet denne oplevelse detaljeret. Han var venstreorienteret og socialist, men følte et ubehag ved mange intellektuelle venstreorienterede og især kommunister. Han følte, at de havde deponeret deres fornuft. At de reagerede som automater.

For George Orwell var der én begivenhed, som for ham betød, at han "vidste vor han stod", som han sagde. Det var den spanske borgerkrig, som han deltog frivilligt i på anarkisternes side. Og ved fronten og i Barcelona oplevede han, at alt hvad han førend havde troet på, ikke mere passede. Fjenden var ikke kun Franco, men lige så meget de andre socialister med en anden observans, som blev udrenset og forfulgt.

Hvis I kan huske Matador, så deltog Røde (spillet af Kurt Ravn) og den tyske digter Herbert (spillet af Poul Hüttel) også i den spanske borgerkrig. Røde kom dog aldrig derned, stod vist af toget i Slagelse og vendte hjem til Korsbæk og Agnes, men Herbert kom derned og mistede troen. Ligesom George Orwell. Han kunne ikke mere være ideologisk overbevist.

X

Hvornår mistede jeg selv troen? Eller fik en omvendelse? Der er to langstrakte begivenheder i min bagage fra min ungdom. For det første mine otte sommerferiers arbejde på Svendborg Konservesfabrik, som stod i kontrast til mine samtidige filosofistudier ved Københavns Universitet. Jeg kunne meget bedre lide de

mennesker ved maskinerne, samlebåndet, truckene end miljøet på universitetet. Det var mere ægte og studiet mere forlorent. Den gang florerede marxismen, der forklarede mig, at fabriksarbejde var fremmedgørende, men som en Johannes Døber råbte jeg øgleyngel efter ideologerne, og sagde, at de var fremmedgjorte og vidste ikke, hvad de snakkede om.

En anden skelsættende begivenhed for mig var, da jeg studerede i Vestberlin, boede ikke langt fra Muren gennem Berling, Tyskland og Europa, rejste rundt i Østeuropa og læste om Europas efterkrigstidshistorie. Min relativisme, som jeg havde med mig, og som sagde mig, at der ikke var forskel på ideologierne, systemerne, øst og vest, det var varianter af det samme, dén forsvandt som dug for solen. Jeg blev klar over, at der var noget, det betød noget. Der var værdier, som burde fastholdes og kæmpes for. Om nødvendigt med våbenmagt.

Jeg kom hjem til igen til København og universitetet og følte mig utilpasset, disparat, en hæretiker. Jeg havde set lyset, men det havde ingen andre! Så igen kom Johannes Døber-attityden op i mig med surhed og vrede overfor al den øgleyngel.

X

Så omvendelse? Måske skal det ikke i dag forstås som at møde Jesus. Men snarere som en livserfaring, hvor man finder sit ståsted og sin grundholdning. Det man vil leve og dø for.

Men som jo også for mig er intimt forbundet med, at sandheden kom ind i verden med Jesus Kristus, at jeg er usand og altid vil være usand, at mine egne formeninger altid er skrøbelige og selvretfærdige konstruktioner, selvom de i min egen selvforståelse er hårdt tilkæmpede og blevet til i hvileløse nætters tvivl.

Derfor bliver omvendelse heller ikke en engangsbegivenhed, men er et permanent krav til os selv om altid at være klar over, at du selv er fejlbarlig og forfængelig.

X

*At leve er krig med trolde
i hjertets og hjernens hvælv;
at digte – det er at holde
dommedag over sig selv.*

Sådan skrev forfatteren Henrik Ibsen engang, og det er jo rigtigt. Vi skal hele tiden passe på, at vi ikke kæmper mod trolde og selvindbildte monstre, lever i en fantasiverden og tror på mærkelige konspirationsteorier. Det er der alt for mange, der gør. Især de andre.

Derfor skal vi holde dommedag over os selv. Hele tiden nære tvivlen, hele tiden være kritisk over for dig selv, før du er det over for andre.

For det er kun på den måde, at vi bliver klogere som mennesker.

Vi skal prøve at vende os om, omvende os, kigge bagud, med mellemrum tage sit liv og sin livsførsel og aktiviteter op til kritisk vurdering.

Det siger Johannes Døberen os i dag.

Og han tænkte ikke på de små omvendelser gennem livet, som vi alle har brug for.

Nej, han tænkte stort, og religiøst, det var hele livet, det drejede sig om, ja liv eller død.

”Omvend jer, for Himmeriget er kommet nær!”

x

Johannes Døberen var en mærkelig person, han levede som eneboer ved Jordanfloden

Han var kun iklædt klæder af kamelhår og havde et læderbælte om livet, og levede af græshopper og vildhonning.

Man kan næsten se ham for sig. En vildmand, både fysisk og åndeligt.

Og med store anklager mod menneskene. ”Øgleyngel” kalder han dem, os, menneskene, hvis vi tror, at omvendelsen ikke betyder noget.

Øgler, de store fortidsøgler, dinosauruser, var også dyr som ikke forstod at omvende sig, blive klogere, men uddøde uden evne til at tilpasse sig omgivelserne. De har sandsynligvis haft en beskeden hjernekapacitet sammenlignet med pattedyrene.

X

Øgleyngel – det er dem, der ikke omvender sig.

Det er dem, der tror, at de allerede er på den rette vej i livet, fordi de var fromme og overholdt den religiøse lov og var af Abrahams slægt. De bad og de ofrede og gjorde, som man skulle. Og mere til.

Derfor mente de sig berettigede til at modtage dåben fra Johannes i Jordan-floden.

Men de forregnede sig.

De kendte ikke den nye vej, som var ved at blive banet af Johannes. Hvor ingen er rene, og igen kan kaste den første sten, fordi vi alle er til fals.

x

De klogeste mennesker er oftest dem, der har omvendt sig. Konvertitter, kaldes de. Her tænker jeg igen ikke kun religiøst, men i så mange andre henseender også. De, der troede fanatisk på en sag, og siden hoppede af og blev dissidenter. De havde oplevet fanatismen og det sekteriske, ideologien og trofællesskabet på egen krop, og kunne derfor blotlægge mekanismerne.

x

Så lad os på denne Store Bededag bede til, at vi må have mod til at vende os om af og til, eller i hvert fald stoppe op i livet, og spørge os selv, om vi nu også er på rette vej her i livet. Så vi kan bære den frugt, som omvendelsen kræver.

AMEN

Kirkebøn

Kære Gud, hjælp os til omvendelse, til at finde den rette vej i livet, vi ved at du er vejen, sandheden og livet, så lær os at finde vejen og følge den og holde os på den.

Hjælp os til at komme gennem sygdom og epidemi, vi beder til at du også her vil vise vejen frem, så vi igen – måske – kan leve uden frygt for smitte og sygdom.

Hjælp dem, der er syge og sidder i mørke og i dødens skygge. Lad nådens lys skinne på dem.

Hjælp os i fællesskabet med hinanden, og giv os mod og lyst til at lade os befrugte og berige af hinanden, både det kirkelige fællesskab er, bundet sammen af fælles tro på Faderens, sønnen og helligånden. Men også det omgivende samfund, hvor vi beder om at holde din hånd over kongehus, folketing og regering og alle, der har opgave at udføre.

Giv alle nåde og fred og velsignelse her på jord og efter dette liv en evig salighed.

AMEN